

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

«Veniu, Senyor Jesús»

Avui comença l'Advent, temps de preparació per a la vinguda del Senyor. Quan la nostra vida ens diu que ja no podem esperar res de nou, que estem vivint moments complexos, amb països en guerra, arriba l'Advent i ens recorda que és cada dia que hem de restar oberts a la novetat: el Senyor vindrà! Quan ens deixem vèncer pel desencís, arriba l'Advent i amb ell el missatge de la Paraula de Déu que ens fa reflexionar sobre com i amb quina actitud esperem el Senyor en la nostra vida de cada dia.

Avui també comencem un nou Any Litúrgic. Cada any, quan arriba el primer diumenge d'Advent, tornem a obrir el Missal per la primera pàgina. I cada any durant l'Advent fem nostra aquesta breu jaculatòria amb la qual es clou el llibre de l'Apocalipsi: «Veniu, Senyor Jesús» (Ap 22,20). Us convido a fer-la nostra en aquestes setmanes prèvies a Nadal. Podem dir-la en iniciar la jornada, i repetir-la sovint, abans de les reunions, de l'estudi, del treball i de les decisions que hem de prendre, en els moments més importants i en les dificultats: «Veniu, Senyor Jesús». Una oració breu, però que neix del cor.

Invoquem el Senyor, dient-li: Veniu, Senyor Jesús, us necessitem. Vós sou la llum del món: desvetlleu-nos del somni de la mediocritat, desvetlleu-nos de l'obscuritat de la indiferència davant la guerra i davant conflictes i injustícies.

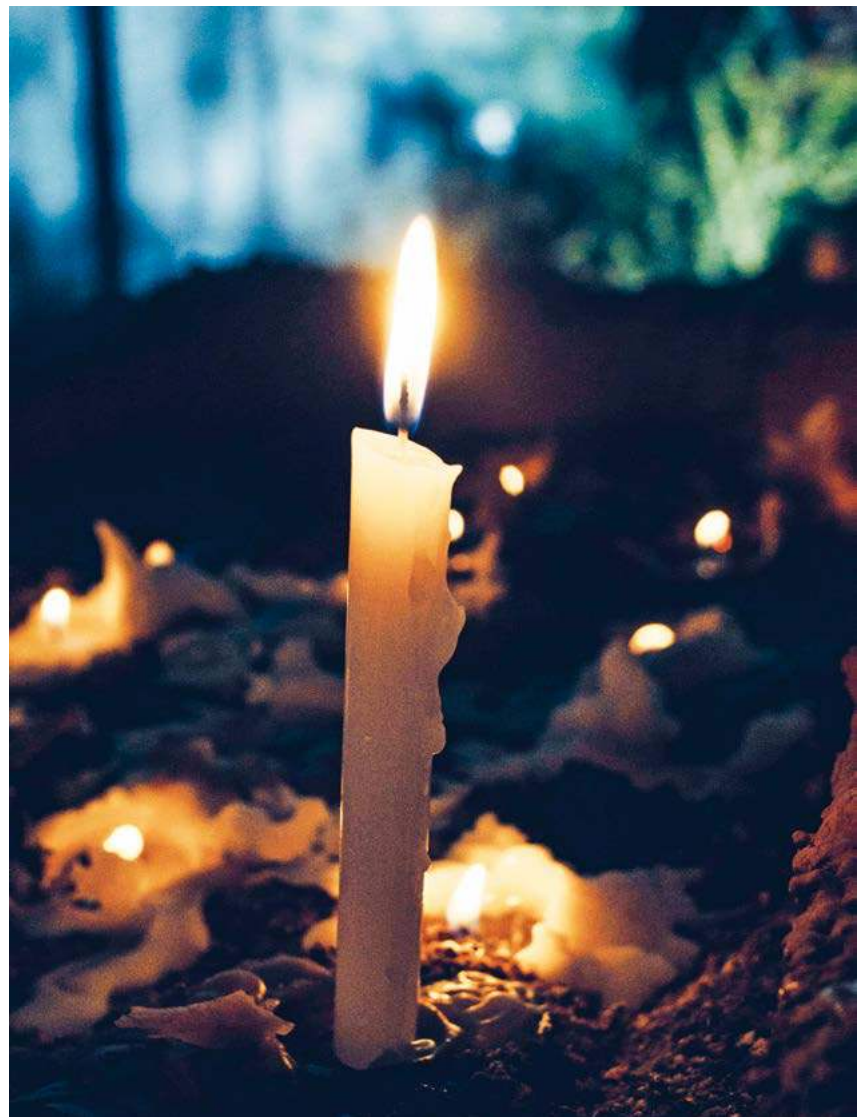
Veniu, Senyor, a casa nostra. No sabem què trobareu a les nostres llars. Tal vegada hi trobareu compromisos viscuts a mitges, neguits, dubtes sense resposta, manca de pau profunda i serena...

De fet, ens demaneu per part nostra molt poc: acollida, estimació, mans obertes. I vós, Senyor, sou qui ens porteu joia i pau.

En aquesta primera setmana de l'Advent volem estar a punt per esperar-vos i rebre-us amb alegria. Certament, les nostres mandres i les nostres pors ens tenen adormits. Però, comptant amb la vostra gràcia, amb el do de la vostra vinguda, volem mantenir-nos en vetlla, ben desperts i amants, perquè vós ens porteu la llum més clara, la pau més profunda i l'alegria més veritable.

Veniu, Senyor Jesús! Veniu Senyor Jesús!

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Seguint les petjades

Una de les diverses formes d'expressió de la pietat dels fidels i de la religiositat popular que ajuden a progressar en el coneixement del misteri de Crist és el romiatge. Recolliré tot seguit el testimoni d'un grup de vint-i-un pelegrins, d'edats, entre vint-i-sis i vuitanta-dos anys, de procedències i d'ocupacions diverses, que, seguint els passos d'un sant, van caminar durant una setmana, refent una part del seu itinerari vital, apropant-se i aprofundint la seva experiència espiritual. «Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins» (Sl 128,1). Llegim el relat dels pelegrins:

«Primera etapa. L'escolta del silenci ha permès pensar en el què dona sentit

a les nostres vides. Després de posar en comú les vivències i experiències vitals, d'escoltar-nos els uns als altres, hem constatat la importància del lliurament al proïsme, en especial el qui més ho necessita.

Segona etapa. Diuen que l'amor mou muntanyes, a nosaltres ens ha mobilitzat durant aquesta etapa pensar en tot l'amor que el Senyor ens proporciona, per lliurar-lo als altres.

Tercera etapa. Viure el present i afrontar la seva realitat. Ens allotgem en un alberg que acull famílies i persones sen-

se recursos. Durant l'Eucaristia compartim el que ens il·lumina i el que enfosqueix la nostra llum, les esperances i desànim. Valorar i agrair.

Quarta etapa. Les experiències viscudes i compartides ajuden a sortir del propi jo i compartir, a fer-nos sensibles al patiment dels altres. Ens acull el mossèn del poble amb una actitud que és referent i testimoni del que anem reflexionant i pregant.

Cinquena etapa. Arribem a la muntanya santa. Preguem pels qui ens han deixat. També deixem tot el que no

ens fa bé. És el moment del sagrament del perdó. Som pecadors perdonats.

Sisena etapa. Arribem al final del camí proposat. Acaba el romiatge. En aplegar-nos, com cada dia, entorn la taula de Jesús, donem gràcies per aquest camí recorregut que ens ha apropat més a Eil. Donem gràcies pels companys de camí. Hem acabat la ruta proposada. No és però un punt final, és un punt i seguit.»

Aquesta és l'experiència. Apropar-se al Pare, seguint el Fill, amb la força de l'Esperit, seguint un itinerari, caminant un camí fressat per un sant.

Enric Puig Jofra, SJ

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

«Ven, Señor Jesús»

Hoy comienza el Adviento, tiempo de preparación para la venida del Señor. Cuando nuestra vida nos dice que ya no podemos esperar nada nuevo, que estamos viviendo momentos complejos, con países en guerra, llega el Adviento y nos recuerda que cada día tenemos que permanecer abiertos a la novedad: ¡el Señor vendrá! Cuando nos dejamos vencer por el desencanto, llega el Adviento y con él el mensaje de la Palabra de Dios que nos hace reflexionar sobre cómo y con qué actitud esperamos al Señor en nuestra vida de cada día.

Hoy también iniciamos un nuevo Año Litúrgico. Cada año, cuando llega el primer domingo de Adviento, volvemos a abrir el Misal por la primera página. Y cada año durante el Adviento hacemos nuestra esta breve jaculatoria con la cual se cierra el libro del Apocalipsis: «Ven, Señor Jesús» (Ap 22, 20). Os invito a que la hagáis vuestra en estas semanas previas a la Navidad. Podemos decirla al iniciar la jornada, y repetirla a menudo, antes de las reuniones, del estudio, del trabajo y de las decisiones que tenemos que tomar, en los momentos más importantes y en las dificultades: «Ven, Señor Jesús». Una oración breve, pero que nace del corazón.

Invoquemos al Señor, diciéndole: Ven, Señor Jesús, te necesitamos. Eres la luz del mundo: despiértanos del sueño de la mediocridad, despiértanos de la oscuridad de la indiferencia ante la guerra y ante conflictos e injusticias.

Ven, Señor, a nuestra casa. No sabemos qué encontraremos en nuestros hogares. Tal vez compromisos vividos a medias, desazones, dudas sin respuesta, carencia de paz profunda y serena...

De hecho, nos pides por nuestra parte muy poco: acogida, cariño, manos abiertas. Y eres tú, Señor, quien nos trae gozo y paz.

En esta primera semana del Adviento queremos estar a punto para esperarte y recibirte con alegría. Ciertamente, nuestras perezas y nuestros miedos nos tienen dormidos. Pero, contando con tu gracia, con el don de tu venida, queremos mantenernos en vela, muy despiertos y atentos, porque nos traes la luz más clara, la paz más profunda y la alegría más verdadera.

¡Ven, Señor Jesús! ¡Ven Señor Jesús!

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Inici de curs dels Equips de la Mare de Déu (sector Tortosa)

El diumenge 1 d'octubre, els Equips de la Mare de Déu del nostre bisbat van donar el tret de sortida del nou curs, que enguany ha de portar-los a la Trobada Internacional dels Equips, que es farà durant el mes de juliol del 2024, a Torí (Itàlia). La parròquia acollidora, una vegada més, serà la de la Mare de Déu dels Dolors de Tortosa, on puntualment a les 10.30 h, després de l'acollida i de la pregària inicial, Mn. Jordi Salvadó, consiliari diocesà dels Equips i de l'Equip Amposta-11 va dirigir als assistents unes breus paraules sobre el tema d'estudi d'enguany, «L'Eucaristia, font de

la Missió», que clou el cicle formatiu iniciat en la darrera trobada internacional a Fàtima.

Després de la xerrada, els membres dels Equips van participar de la missa parroquial presidida pel rector i vicari general, Mn. José Luis Arín. En acabar, els assistents van retornar al saló parroquial on

es va fer una petita dinàmica i es va donar informacions sobre la vida dels Equips, el calendari de les trobades i algunes iniciatives de cara a renovar i crear nous equips, per acabar amb el comiat arran de l'hora de dinar.

Equips de la Mare de Déu (Sector Tortosa)

Las religiosas clarisas celebran la fiesta de san Francisco de Asís

El día 4 de octubre, las religiosas del Convento de Santa Clara celebraron la fiesta de san Francisco de Asís. A las 19 h se inició la Eucaristía presidida por nuestro Sr. Obispo, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, y concelebraron los sacerdotes Rvdo. Pascual Centelles y el Rvdo. José Ayllón y los jóvenes Éric i Pol hicieron de monaguillos. Participaron de la celebración algunos concejales del Ayuntamiento y un buen número de tortosinos.

El Sr. Obispo empezó la homilía diciendo que las primeras palabras iban dirigidas a la abadesa y a las hermanas clarisas, a los sacerdotes concelebrantes, autoridades y hermanas y hermanos todos en el Señor: «Dentro de pocos días se cumplirá el primer mes del inicio de mi ministerio pastoral. Es un gozo para dar gracias al Señor. Estamos celebrando con nuestras hermanas clarisas la fiesta de san

Francisco de Asís que quería vivir el Evangelio cumpliéndolo al pie de la letra y con la gran humildad que le caracterizaba.

Servid al Señor con alegría, pero no una alegría bucólica, sino la alegría que tenía san Francisco, la alegría de estar con el Señor. Es la alegría de saberse todo del Señor y ante las dificultades, él hace que crezca en nosotros su gracia y sabiduría.»

Nuestro obispo Sergi, antes de impartir la bendición solemne, nos dijo que en las fiestas que celebran las hermanas clarisas las acompañemos. Tuvo un recuerdo por la hermana clarisa que está en el hospital y felicitó a los que celebraban su santo y ahora al salir —nos dijo— «tendremos ocasión de saludarnos». Acabada la celebración de la Eucaristía compartimos unas «pastas» elaboradas por las hermanas clarisas.

Maria Joana Querol Beltrán

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Els gestos d'amor són, abans de res, un do per a qui els realitza, abans fins i tot que per a qui els rep; perquè tot el que s'acumula per a un mateix es perdrà, mentre que el que es dona per amor serà el nostre tresor en el cel» (4 d'agost).

@Pontifex_es: «Germà, germana, no estem sols amb les nostres ferides, les nostres fragilitats i les nostres culpes. Nosaltres creiem que Jesús ha carregat amb tot el mal i el dolor, de manera que el mal i el dolor no queden ja sense sentit i sense sortida» (4 d'agost).

@Pontifex_es: «Quan no perdem temps a lamentar-nos de la realitat, sinó que ens preocupem per afrontar les necessitats concretes, amb alegria i confiança en la Providència, ocorren coses meravelloses» (4 d'agost).

@Pontifex_es: «És bell el que estem experimentant amb Jesús, la qual cosa hem viscut junts i és bell com hem resat. Què ens emportem amb nosaltres tornant a la vida quotidiana? Responc amb aquestes tres paraules: resplendir, escoltar i no tenir por» (6 d'agost).

El Crist de la Mar torna a Benicarló

El divendres 6 d'octubre va presentar-se la imatge restaurada del Santíssim Crist de la Mar de Benicarló. L'acte, que va tindre lloc a l'església de Sant Bertomeu, va comptar amb una assistència multitudinària. Hi van estar presents l'arquitecte Arturo Zaragoza i diversos membres de l'equip de Gaia Restauración (l'empresa de València encarregada d'efectuar la intervenció), que van projectar un vídeo i van explicar la seua experiència treballant amb aquesta talla tan venerada pels benicarlandos. A més, van destacar el gran valor artístic del Crist i van subratllar el deteriorament que havia patit des de la seua arribada a Benicarló en 1940.

L'escultura original del Crist de la Mar, del segle XVII, va ser cremada durant els primers mesos de la Guerra Civil. En acabar el conflicte, l'imatger José María Ponsoda Bravo va esculpir una nova talla, la qual els benicarlandos trauen en processó des de fa 83 anys. La reparació del Crist s'emmarca en la commemoració del centenari de la capella de Sant Pere, que va inaugurar-se en 1924. L'acte va comptar amb la participació del cor gregorià La Salle i va ser presentat per Juanma Torres, membre de la Comissió del Centenari.

Mn. Juan Andrés, rector de la parròquia de Sant Pere i la de Santa Maria del Mar, va presidir l'acte juntament amb Mn. Carlos García, rector de Sant Bertomeu, que va dirigir unes emotives paraules als assistents.

També van estar presents els membres de la corporació municipal. Per culminar la presentació, tot el públic va cantar a l'uníson l'himne al Crist de la Mar.

Javier M.ª Castán Simó

Reunió de delegats de Missions de Catalunya

El divendres 6 d'octubre, el Palau Episcopal de l'Arquebisbat de Barcelona, va ser el punt de trobada per a la reunió conjunta de les delegacions i secretariats diocesans de Missions i direccions diocesanes de les Obres Missionals Pontificies (OMP) amb seu a Catalunya.

Els delegats i directors diocesans catalans es van reunir per trobar-se, per tenir un espai de fraternitat i compartir l'estat actual i els principals reptes de futur pel que fa a les diferents dimensions missioneres de cada diòcesi.

Va presidir la reunió Mons. David Abadías com a responsable d'acompanyar les reunions interdiocesanes

dels delegats diocesans de Missions, encàrrec rebut dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarracoense.

Es va veure la necessitat de continuar treballant, fent especial èmfasi en la pregària i l'ajuda econòmica a les esglésies joves. Les necessitats en els territoris de missions continuen sent una prioritat i cal seguir treballant conjuntament per donar-les a conèixer.

Aquestes i altres qüestions van ser l'ocasió per retrobar-se i encoratjar-se mútuament a seguir treballant en l'animació diocesana per les missions i els missioners.

Delegació diocesana de Missions

AGENDA

- **Dilluns 4**, Santa Bàrbara, a les 11 h, Missa.
- **Dimecres 6**, Càlig, a les 18 h, confirmacions.
- **Dijous 7**, Tortosa, Convent de la Puríssima, a les 19.30 h, tridu.
- **Divendres 8**, La Immaculada Concepció de Maria. Catedral, a les 12 h, Missa. / Roquetes, a les 18 h, Missa i processó.
- **Diumenge 10**, Margalef, a les 10 h, Missa. / Bisbal de Falset, a les 11.15 h, Missa. / La Palma d'Ebre, a les 13 h, celebració del 200 aniversari de la benedicció de la parròquia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.

5. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Dalmat o Dalmat (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fund. de la Gran Laura, prop de Jerusalem.

6. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / SI 22 / Mt 15,29-37]. Sant Nicolau de Bari,

bisbe; sant Fortià, innocent màrtir venerat a Torelló; santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fund. Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església.

8. □ Divendres [Gn 3,9-15.20 / SI 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del segle II aC).

9. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Joan Dídac Cuauhtlatotzin; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prevere, fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 40,1-5.9-11 / SI 84 / 2Pe 3,8-14 / Mt 1,1-8]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741).

Diumenge I d'Advent (B)

COMENTARI

«I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu»

Comencem un nou temps litúrgic, el temps d'Advent, de preparació per a la vinguda del Senyor, del Redemptor. Així ho diu el profeta Isaïes: *El vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Per això desitja Isaïes: Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes. És el desig de l'arribada del Salvador i Redemptor. Aquest és també el nostre desig en aquest temps d'Advent. De fet aquesta frase la sentirem diverses vegades durant l'Advent. I Jesús a l'evangeli manifesta clarament: No sabeu quan vindrà el temps decisiu. Per tant, sabem que vindrà el Senyor. Vindrà al final de la nostra vida però no sabem quan. Per això repeteix: El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. Perquè aquesta és la recomanació del Senyor, I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu. És la mateixa paraula que ressonava en començar l'evangeli: Estigueu atents, vetlleu. No es tracta, per tant, de fer càlculs (com passa tot sovint) sobre quan arribarà la fi del món; la història dona testimoni que hi ha hagut moments en què es pensava que la fi del món era immediata: no ho sabem, no perdem el temps en allò que no podem saber. El que sí sabem és que hem d'estar en una vigilància constant i responsable que exclou tant la impaciència com la son, el temor o el relaxament. El que cal és vetllar, estar a punt per a quan arribi el Senyor, fer servir el nostre temps per a viure a fons la nostra fe. És això també el que ens demana sant Pau a la segona lectura en la certesa que Déu no ens deixarà mai: Ell us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepressibles. És això el que se'ns demana, que la nostra vida, la nostra conducta sigui irrepressible i que visquem sempre en comunió amb el seu Fill Jesucrist. Preparem-nos per a rebre Jesús per Nadal i així ens prepararem també per rebre'l quan vingui a la fi de la nostra vida.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 63,16b-17.19b.64,2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes! Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila, i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

▶ Salm responsorial (79)

R. Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement. El testimoniatge que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepressibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 13,33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 63,16c-17.19c;64,2b-7)

Tú, Señor, eres nuestro padre, tu nombre desde siempre es «nuestro Libertador». ¿Por qué nos extravías, Señor, de tus caminos, y endureces nuestro corazón para que no te tema? Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y descendieses! En tu presencia se estremecerían las montañas. «Descendiste, y las montañas se estremecieron». Jamás se oyó ni se escuchó, ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por quien espera en él. Sales al encuentro de quien practica con alegría la justicia y, andando en tus caminos, se acuerda de ti. He aquí que tú estabas airado y nosotros hemos pecado. Pero en los caminos de antiguo seremos salvados. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un vestido manchado; todos nos marchitábamos como hojas, nuestras culpas nos arrebataban como el viento. Nadie invocaba tu nombre, nadie salía del letargo para adherirse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas al poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú nuestro alfarero: todos somos obra de tu mano.

▶ Salmo responsorial (79)

R. Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.

Pastor de Israel, escucha; / tú que te sientas sobre querubines, resplandece; / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,3-9)

Hermanos: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo. Doy gracias a mi Dios continuamente por vosotros, por la gracia de Dios que se os ha dado en Cristo Jesús; pues en él habéis sido enriquecidos en todo: en toda palabra y en toda ciencia; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo, de modo que no carecéis de ningún don gratuito, mientras aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que seáis irrepressibles el día de nuestro Señor Jesucristo. Fiel es Dios, el cual os llamó a la comunión con su Hijo, Jesucristo nuestro Señor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,33-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Estad atentos, vigilad: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje, y dejó su casa y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara. Velad, entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer: no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos.

Lo que os digo a vosotros, lo digo a todos: ¡Velad!».